

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 119. Idem a Divo Ignatio ejusque colloquio placatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

proin ejusmodi decreta noverat, Prin-
 ceps Laicus hac ratione obtruderet. Sæc. XVI.
A. C. 1553.
 Porro cum rumor spargeretur, quod hu-
 jus Cæsarei edicti Auctores essent Jesui-
 tæ, qui jamjam in hac aula pro summo
 imperio dominari cœperant, hinc Julius
 ira in eos accensus non sine indignationis
 suæ signis eos Palatio suo abesse jussit. Eo
 tempore Ignatius, qui vindicias forte a
 quodam Cardinale sperandas ipse facile
 supplere potuisset, periculoso morbo de-
 cumbebat, & cum summo Pontifice con-
 ferre præpediebatur: quocirca sua So-
 cietas hanc vexationem sufferre cogeba-
 tur, usquedum Ferdinandus Romano-
 rum Rex datis ad Julium Papam literis
 ab eo peteret, ut supremum Societatis
 Præpositum ad suum alloquium admit-
 teret, eoquod illi rem maximi momenti
 clam communicasset.

§. CXIX.

*Pontificis indignatio in Societatem
 concepta per Ignatii alloquium
 sublata.*

Hac via Ferdinandus summo Pontifici
 Divum Ignatium ad se accersendi Orland.
n. II.
 occasionem suppeditabat; unde etiam Vir Bouhours
 sanctus recuperata mox salute vocatus l. 5. p. 402,
& seq.
 Papam accessit, ab eodem perbenigne
 exceptus; cum enim Julius illum ob mor-
 bi violentiam viribus fractum cerneret,
 haud

Sæcul. XVI. haud quaquam permittere voluit, ut tecto
A. C. 1553. capite, aut flexis genibus loqueretur, sed
 ambo stantes inter se conferebant, sermo-
 ne præprimis converso ad Romanorum
 Regis mandata: cum autem Ignatius hac
 super re Pontifici plene satisfaceret, tan-
 dem orationem descebat ad suam So-
 cietatem, quam ab omnibus sinistris su-
 spicionibus latius tum sparsis tam pro-
 spere vindicabat, ut Julius in pristina,
 quam de Societate conceperat, pia opi-
 nione firmatus Ignatium de sua amicitia
 certum esse voluerit, hinc eidem luculen-
 tum suæ erga Collegium Romanum be-
 nevolentia specimen daturus, quotannis
 duo aureorum millia, aut Abbatiam pro-
 xime vacaturam spondit, & postea ab
 eodem sciscitatus est; an Professorum Do-
 mus necessariis esset provisa: respondit
 Ignatius, quod nulla re egerent, etsi ex
 collectis eleemosynis viverent, de cetero
 autem satis locupletes forent, dummodo
 de summi Pontificis benevolentia certi
 essent. Hoc responso captus Papa Præ-
 fulem, quem a Cubiculis habebat, advo-
 cans eidem in mandatis dabat, ut Igna-
 tio, quotiescunque alloquii copiam pe-
 teret, absque mora ingressum concedere-
 ret, etiamsi Papam cum Cardinalibus
 conferre nosset. Postera die Pontifex ele-
 mosinæ nomine ad Professorum ædes
 quingentos aureos trans mittebat.

§. CXX.